

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Man gik derpaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 685).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Tvede: Da den Betænkning, der blev afgivet af det her i Tinget nedsatte Udvalg angaaende Lovforslaget om Statsbanernes Styrelse med flere Lovforslag, ikke indeholdt noget Ændringsforslag, fandt jeg ikke Anledning til ved Sagens anden Behandling at tage Ordet. Men forinden vi i Dag afslutter Behandlingerne af disse Lovforslag -- og da fornemmelig Forslagene vedrørende Statsbanernes Styrelse og Statsbanernes Takster -- vil jeg dog tillade mig at fremsætte et Par Udtalelser. Jeg vil da først sige, at naar Udvalgets Arbejde ikke resulterede i noget Ændringsforslag, maa deri dog ikke ses, at Udvalgets Arbejde har været forgæves, tværtimod. Jeg tror, at de Udtalelser, der fandtes i Betænkningen, og hvoraf det fremgik, hvad der var forhandlet om i Samraadet med Ministeren for offentlige Arbejder, vil kunne sætte Spor i den fremtidige Virksomhed indenfor Statsbanerne. Jeg sigter her nærmest til den Omtale, der er givet af Personaleforholdene og Indkøbsforholdene. Endvidere har der fundet en Drøftelse Sted angaaende Jernbaneraadet, og jeg vil gentage, hvad jeg sagde under Samraadet, at det kommer maaske ikke saa meget an paa, hvad der staar i Ordene om Jernbaneraadets Stilling overfor Ministeriet for offentlige Arbejder, som paa, hvorledes det personlige Forhold er mellem Ministeren og Jernbaneraadet, ikke mindst dets Formand, thi er det forstaaende og godt, er der en god Bund for et frugtbringende Samarbejde. Er Forstaaelsen ikke til Stede, vil Jernbaneraadets Virkning altid blive meget

ringe, men efter de Forhandlinger, der fandt Sted, og efter de imødekomende Udtalelser, der faldt fra den højtærede Minister, vil jeg tro, at der ogsaa i Fremtiden vil blive Anvendelse for Jernbaneraadet og dets Medarbejde i Statsbanernes Interesse.

Grundlaget for Forslaget var jo fornemmelig Spørgsmaalet om Forrentning af den i Statsbanerne staaende Kapital og om en forretningsmæssig Ledelse af Statsbanerne. Med Hensyn til dette sidste vil jeg gerne gentage en Udtalelse, som jeg kom med ved første Behandling. Som et lille Eksempel nævnte jeg Statsbanernes Forhold overfor deres Kunder og Publikum. Ude ved Østerbro Station er Garderoben flyttet fra Hovedstationen hen i en Sidebygning, hvilket er meget lidt bekvemt for Publikum. Den højtærede Minister beklagede ogsaa Forholdet, men mente ikke, der var noget at gøre derved. Det kan ogsaa godt være, det skal jeg ikke strides om, men jeg vil blot pege paa, at nu er der gaaet 2 Maaneder, siden Garderoben blev fjernet fra Hovedstationen, og endnu er det Lokale, der hidtil benyttedes til Garderobe, aldeles urørt. Publikum kunde altsaa godt i den Tid have benyttet det som Garderobe, og Garderobemanden kunde maaske derved have tjent noget mere. Jeg tror ikke, det er rigtig forretningsmæssigt, naar man bærer sig saaledes ad overfor sine Kunder.

Jeg vil i samme Forbindelse tillade mig at fremdrage en anden Sag. Grosserer-Societetets Komité henvendte sig den 1. November til Statsbanerne paa en af disses store Kunders Vegne, Korn- og Foderstofhandelen paa Københavns Børs, om der ikke kunde anbringes en Telefon i Sædpakhuset paa Godsbanegaarden. Først 2½ Maaned efter modtog Grosserer-Societetet et Svar. Jeg skal slet ikke komme ind paa, hvorledes dette Svar var, men kun fremhæve det lidet forretningsmæssige i, naar en stor Kunde kommer og ønsker en eller anden lille Forbedring, at saa ikke enten Chefen eller en af de mere betroede Folk gaar til den paagældende og taler med ham. Maaske kunde man saa i Løbet af 8—10 Dage have faaet et saadant Spørgsmaal ordnet. Nu er der brugt 2½ Maaned, inden den, der henvendte sig til Banerne, fik Svar. Det er ikke forretningsmæssigt, og jeg vil derfor slutte mine Udtalelser med at anmode den højtærede Minister om, naar disse Love er vedtaget, at der saa ikke saa meget administreres efter Ordene som efter den Aand, der er nedlagt i Lovene, thi det er et Ønske, der næres af hele Rigsdagen, at Statsbanerne